

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DEFINITIVĂ ȘI IREVOCABILĂ

Dosar nr.

PRIN RESPINGEREA RECURSULUI

DE CĂTRE ÎCCJ

SENTINȚA NR. 301

Ședința publică din data de 1 noiembrie 2011

Președinte -

Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulate de reclamanta SC SRL, cu sediul în str. nr. jud. în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P., cu sediul în str. nr. jud.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 octombrie 2011, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a permite părților să depună concluzii scrise detaliate, în conformitate cu dispozițiile art. 260 alin.1 și 156 alin.2 Cod pr.civilă a amânat pronunțarea la 1 noiembrie 2011, dată la care a hotărât următoarele :

CURTEA

Deliberând asupra acțiunii de față, reține următoarele :

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel Ploiești sub nr. reclamanta SC SRL în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. Prahova a solicitat anularea deciziei nr. privind soluționarea contestației împotriva deciziei emisă de D.G.F.P. anularea parțială a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspectia fiscală nr. a D.G.F.P. iularea raportului de inspecție fiscală încheiat la data de de către inspectorii din cadrul D.G.F.P. Prahova - Activitatea de Inspecție fiscală și suspendarea executării actelor administrative-fiscale, până la soluționarea irevocabilă a cauzei, cu cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că în urma unui control efectuat de către inspectorii din cadrul Activității de Inspecție Fiscală a D.G.F.P. în perioada 1-9.04.2010 și 3-17.05.2010, s-a stabilit că pentru perioada 2007-2010 reclamanta datorează o serie de obligații fiscale, respectiv 308.091 lei, impozit pe profit, 275.285 lei T.V.A., 8615 lei, C.A.S. asigurați, 734 lei, șomaj asigurați, 30270 lei, C.A.S. angajator, 7524 lei, C.A.S.S. angajator, 725 lei, șomaj angajator, 362 lei fond garantare, 420 lei, fond accidente și boli profesionale, 832 lei, fond concedii și indemnizații medicale, 30560 lei, impozit dividende, 465.524 lei, majorări de întârziere și 18.000 lei, amenzi, în total suma de 1.016.698 lei.

Arată reclamanta că împotriva actelor de control fiscale a formulat contestație, pentru suma de 538.031 lei, din care 118.309 lei impozit de profit suplimentar, 74.913 lei majorări de întârziere aferente impozitului pe profit, 190.984 lei, T.V.A. suplimentar și 153.825 lei majorări de întârziere aferente și prin decizia

nr. 206/26.07.2010 emisă de către D.G.F.P. Prahova, a fost respinsă ca nefondată contestația.

Susține reclamanta că decizia emisă de organul de soluționare a contestației nu este întemeiată, deoarece suma contestată nu este datorată, arătând că în ce privește impozitul pe profit, a încheiat un contract de închiriere privind imobilul situat în _____ str. _____ nr. _____ pentru stabilirea sediului social și a birourilor și pentru aceasta s-a angajat să achite o chirie lunară de 5.000 Euro, sumele de bani achitate în contul chiriei au fost înregistrate în evidența contabilă și consideră că aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal, potrivit dispozițiilor art. 21 alin.1 din Codul fiscal, întrucât sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, acest imobil a fost achiziționat în 2007, pentru care a fost nevoie de reparații și modificări, astfel că în mod greșit organul de control a considerat că cheltuielile efectuate cu chiria pentru acest spațiu nu ar fi deductibile fiscal.

În ceea ce privește plata chiriei pentru imobilul situat în localitatea _____ str. _____ nr. _____, acest imobil a fost închiriat întrucât reclamanta a desfășurat în perioada 2008-2009 în _____ și _____ lucrări de construcții în calitate de antreprenor general, în urma cărora a obținut venituri substanțiale, însă pentru aceste lucrări a angajat 16 persoane care nu locuiau în zonă, ci în com. _____ jud _____

la o distanță de peste 100 de km și pentru aceasta reclamanta a fost nevoită să asigure cazare în acest imobil, aflat în apropierea șantierului, chiria imobilului pentru perioada decembrie 2008 - noiembrie 2009 a fost în cuantum de 212.028 lei și s-a plătit la data de 5.11.2008 și reprezintă, de asemenea, cheltuieli deductibile fiscal, potrivit dispozițiilor art. 21 alin.1 Cod fiscal, în mod greșit organul de control a considerat că cheltuielile nu sunt deductibile fiscal, deși aceste cheltuieli sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Mai arată reclamanta că pentru stabilirea profitului impozabil, al exercițiului fiscal al anului 2008, organul de control a avut în vedere lucrările de construcții și materialele livrate de către SC _____ SRL în valoare de 424.977 lei, sumă pe care organul de control a considerat-o, de asemenea, că reprezintă cheltuieli nedeductibile fiscal, pe motiv că în documentele justificative lipsesc o serie de acte și că SC _____ SRL este radiată încă din data de

17.02.2009, în realitate facturile emise de către această societate au la bază situații de lucrări care cuprind natura lucrărilor executate și materialele utilizate, pentru efectuarea lucrărilor de construcții, lucrări ce au avut ca destinație construirea imobilului din _____ pentru beneficiarul _____ efectuate de această societate în calitate de subantreprenor, reclamanta având calitatea de antreprenor general pentru aceste lucrări, astfel că și cheltuielile efectuate sunt cheltuieli deductibile fiscal.

În ceea ce privește T.V.A. în cuantum 190.984 lei la care se adaugă majorări de întârziere de 153.825 lei, în mod greșit organul fiscal a considerat că T.V.A. aferent facturilor de achiziție „lucrări de construcții și materiale”, primite de SC _____ SRL în valoare de 80.745 lei, nu poate fi cuprins în T.V.A.-ul deductibil, invocându-se dispozițiile art. 145 alin.1 și 2 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, dispoziții care nu sunt aplicabile în speță, întrucât reclamanta are dreptul să deducă T.V.A. aferent acestor achiziții, deoarece achizițiile au avut ca destinație utilizare în folosul executării lucrărilor la imobilul beneficiarului Ilescu Radu și sunt îndeplinite condițiile de exigibilitate și de exercitare a dreptului de

deducere a taxei prevăzute de art. 145 și art. 146 din Legea nr. 571/2003, în sensul că reclamanta deține toate documentele prevăzute de art. 155 din aceeași lege.

De asemenea, arată reclamanta în mod greșit organul de control a apreciat că T.V.A.-ul cuprins în factura nr. [redacted] .2007, emisă de SC

[redacted] SRL, nu este deductibil fiscal, deși reclamanta îndeplinea toate condițiile de exigibilitate și exercitare a dreptului de deducere a taxei, prevăzute de art. 145 și 146 din Legea nr. 571/2003, astfel că suma era deductibilă fiscal, la fel și în cazul T.V.A. -ului în cuantum de 10.184 lei cuprins în facturile de achiziție piese de schimb și manoperă pentru autoturismul cu nr. de înmatriculare [redacted] autoturism ce făcea obiectul unui contract de comodat încheiat la data de 1.07.2007, cu SC [redacted] SRL și pentru care a efectuat cheltuieli cu reparațiile și piesele de schimb pentru autoturism, astfel că și aceste cheltuieli erau deductibile fiscal.

Pentru toate aceste motive, solicită admiterea acțiunii, anularea deciziei de soluționare a contestației și anularea deciziei de impunere și a raportului de impunere fiscală, pentru sumele arătate mai sus și care sunt deductibile fiscal.

În dovedirea acțiunii reclamanta a depus la dosar raportul de inspecție fiscală din 17.05.2010, decizia de impunere privind obligațiile fiscale nr. [redacted], contestația formulată și decizia de soluționare a contestației nr. [redacted], emise de către D.G.F.P. [redacted] 16 contracte individuale de muncă, contractul de închiriere nr. [redacted] 11.2008 și alte acte.

Cu actul nr. [redacted] 7.12.2010, pârâta D.G.F.P. [redacted] a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât cheltuielile efectuate cu chiriile aferente imobilului situat în [redacted] și celui situat în [redacted] sunt nedeductibile fiscal, deoarece primul imobil nu era funcțional nici la data de 1.04.2010, data inițierii inspecției fiscale, iar în ce privește cel de al doilea imobil, reclamanta nu a declarat de la înființare și până la verificare, nici un fel de sediu secundar în orașul [redacted] iar referitor la achizițiile de materiale de construcții și a serviciilor de construcții-montaj, facturile emise de către SC [redacted] SRL nu conțin toate informațiile cu privire la tipul, caracteristicile și cantitățile de materiale achiziționate și pentru serviciile prestate nu au fost prezentate nici un fel de situații de lucrări.

La termenul de judecată din data de 18.01.2011, reclamanta a arătat că renunță la capătul de cerere privind suspendarea executării actelor administrativ-fiscale contestate și a solicitat administrarea probei cu expertiză contabilă, probă încuviințată de către instanță și efectuată de către expertul [redacted] lucrare ce se află depusă la filele 300-329 dosar și la care s-au formulat obiecțiuni de către părți, expertul răspunzând prin lucrarea depusă la filele 354-365.

Prin notele scrise depuse de reclamantă la filele 341-348 dosar, aceasta a solicitat să se constate că în realitate sumele datorate către bugetul de stat sunt în sumă de 386.714,72 lei și nu 1.016.698 lei, așa cum rezultă din raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză.

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele :

În perioada 1-9.04.2010 și 3-17.05.2010, în urma unui control efectuat de către inspectorii din cadrul Activității de Inspecție Fiscală a D.G.F.P. [redacted], s-a stabilit că pentru perioada 2007-2010 reclamanta datorează o serie de obligații fiscale, respectiv 308.091 lei impozit pe profit, 275.285 lei T.V.A., 8615 lei C.A.S.

asigurați, 734 lei șomaj asigurați, 30270 lei C.A.S. angajator, 7524 lei C.A.S.S. angajator, 725 lei șomaj angajator, 362 lei fond garanțare, 420 lei fond accidente și boli profesionale, 832 lei fond concedii și indemnizații medicale, 30560 lei impozit dividende, 465.524 lei majorări de întârziere și 18.000 lei amenzi, în total suma de 1.016.698 lei, încheindu-se în acest sens raportul de inspecție fiscală din 17.05.2010 și s-a emis decizia de impunere privind obligații fiscale nr. 3787/19.05.2010, împotriva căreia reclamanta formulat contestație, soluționată prin decizia nr. 206/26.07.2010, emisă de către D.G.F.P. prin respingerea contestației ca neîntemeiată.

(1) În ce privește cheltuielile ocazionate de închirierea imobilului din str. nr. pentru care reclamanta a achitat o chirie de 402.912 lei, Curtea reține că chiria achitată pentru acest imobil reprezintă o cheltuială deductibilă fiscal, potrivit dispozițiilor art. 19 (1) și art. 21(1) Cod fiscal, potrivit căreia pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Acest imobil a fost utilizat ca sediu social al societății, în cadrul imobilului fiind amenajate 2 birouri, grupuri sanitare și încăperi de depozitare a materialelor de construcții și a altor echipamente necesare în desfășurarea activității reclamantei și în perioada august 2007 -31.07. 2009, reclamanta a desfășurat atât lucrări de construcție, montaj, execuție de structuri imobile, activități privind scoaterea definitivă din fondul forestier național, defrișarea vegetației forestiere pe anumite terenuri, inclusiv cu achiziții și vânzări de terenuri la schimb, realizând din toate aceste activități venituri impozabile, astfel încât chiria achitată pentru acest imobil se înscrie în categoria cheltuielilor deductibile prevăzute de dispozițiile art. 21 alin.1 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal.

(2) În ce privește cheltuielile ocazionate de închirierea imobilului din str. nr. în perioada noiembrie 2008 - noiembrie 2009, reclamanta a închiriat în baza contractului nr. 7838C/6.11.2008 și a actului adițional din 12.11.2008 la contract, acest imobil, deoarece salariații reclamantei la data respectivă locuiau la distanțe mai mari de 50 km față de locul de muncă, astfel încât reclamanta a trebuit să le asigure cazare salariaților săi pentru efectuarea lucrărilor în zona și și pentru care în contabilitatea reclamantei au fost înregistrate venituri impozabile, astfel încât și chiria în sumă de 212.028 lei, achitată pentru acest imobil, reprezintă o cheltuială deductibilă fiscal, potrivit dispozițiilor art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, întrucât a fost efectuată în scopul realizării de venituri impozabile.

(3) În ce privește natura relațiilor dintre reclamantă și SC SRL, între părți a existat încheiat un contract de subantrepriză nr. 10/15.06.2007, pentru lucrări de structură, fază la roșu, pentru o locuință cu demisol, parter și mansardă situat în str. și un alt contract de subantrepriză nr. 12/10.04.2008 pentru lucrări de reamenajare imobil situat în str. nr. 39B, lucrări pentru care reclamanta avea 2 contracte de executare lucrări încheiate la 12.06.2007 și 7.04.2008 și pentru care a realizat venituri în valoare de 448.354,34 lei și cheltuielile cu materiale și manopera de 424.976, 64 lei, cheltuieli care, de asemenea, sunt deductibile fiscal potrivit dispozițiilor art. 21 alin. 1 din Legea nr. 571/2003, privind Codul fiscal, întrucât sunt efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

4) Cu privire la cheltuielile efectuate cu întreținerea autovehiculului nr. _____, în perioada 2008-2009, în suma de 53.604 lei și aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal în baza art. 21 alin.1 din Codul fiscal, deoarece autovehiculul a fost utilizat de societate în vederea desfășurării activității, reclamanta obținând în această perioadă venituri impozabile, în valoare de 383.879,91 lei, cuprinzând și lunile septembrie și decembrie 2007.

Referitor la T.V.A.-ul aferent facturilor emise de SC _____ SRL, precum și cel cuprins în facturile de achiziții piese de schimb și manoperă pentru reparațiile efectuate la autoturismul cu nr. _____ respectiv suma de 190.987 lei la care se adaugă majorări de întârziere de 153.825 lei și în această situație aceste cheltuieli sunt deductibile fiscal, conform art. 145 alin.1 și 2 din Codul fiscal, potrivit cărora dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxi și orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul de operațiuni taxabile, ori achizițiile efectuate de către reclamantă au fost destinate în acest scop, respectiv utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Prin urmare, toate cheltuielile și achizițiile efectuate de către reclamantă și analizate mai sus erau deductibile fiscal, așa cum rezultă și din raportul de expertiză contabilă efectuat în cauză de expertul _____ raport de expertiză potrivit căruia rezultă că din suma de 1.016.698 lei, stabilită ca datorată de organul de control cu titlu de obligații fiscale, reclamanta datorează suma totală de 386.714,72 lei, din care impozit pe profit suplimentar de plată pentru perioada trimestrului II 2007 - trimestrul IV 2009, este în sumă de 135.587 lei, majorările de întârziere aferente impozitului pe profit sunt de 107.958 lei, T.V.A. suplimentar de 84.301,61 lei și majorări de întârziere de 58.868,11 lei.

Pentru toate aceste considerente, Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 18 din Legea nr. 554/2004, privind contenciosul administrativ, va admite acțiunea, va anula în tot decizia nr. _____, emisă de D.G.F.P. _____ și va anula parțial decizia de impunere nr. _____ D.G.F.P. _____ și raportul de inspecție fiscală din 17.05.2010 al D.G.F.P. Prahova - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de 629.984,28 lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar, majorări de întârziere impozit pe profit, T.V.A. suplimentar și majorări de întârziere T.V.A., menținând actele fiscale pentru suma de 386.714,72 lei, cu același titlu.

În baza art. 274 și următoarele Cod pr.civilă pârâta D.G.F.P. _____ va fi obligată să plătească reclamantei suma de 1504,3 lei, cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu expert, taxă judiciară de timbru și timbru judiciar, alte cheltuieli nefiind dovedite.

Pentru aceste motive,
În numele legii
HOTĂRĂȘTE

Admite acțiunea formulată de reclamanta SC _____ SRL, cu sediul în _____ str. _____ nr. 65, jud. Prahova în contradictoriu cu pârâta D.G.F.P. _____ cu sediul în Ploiești, str. _____ nr. 22, jud. _____ Anulează în tot decizia nr. _____ emisă de D.G.F.P. _____ și anulează parțial decizia de impunere nr. _____ a D.G.F.P. _____ și

raportul de inspecție fiscală din 17.05.2010 al D.G.F.P. Prahova - Activitatea de Inspecție Fiscală, pentru suma de 629.984,28 lei, reprezentând impozit pe profit suplimentar, majorări de întârziere impozit pe profit, T.V.A. suplimentar și majorări de întârziere T.V.A. și menține actele fiscale pentru suma de 386.714,72 lei, cu același titlu.

Obligă pârâta D.G.F.P. să plătească 1504,3 lei, cheltuieli de judecată, către reclamanta SC SRL.

Cu drept de recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 1 noiembrie 2011.

Președinte

Grefier

Operator date cu caracter personal
Număr notificare 3120
Red. C.E. / P.G.R. - 4ex. / 3.11.2011

